

Joulun Etsijä - joulujuhlakokonaisuus

Kirjoittanut: Laila Käyhkö (näytelmäosuus), Marika Hakola (ohjelma näytelmän ympärillä)

Valo himmenevät, musiikki alkaa soida

Musiikki: Jouluyö, juhlayö

Kertoja: "Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa."

Kertomuksen aikana Maria ja Joosef tulevat lavalle kantaen vauvaa. Maria kapaloi vauvan ja laittaa hänet seimeen nukkumaan.

Musiikki "jouluyö, juhla yö" voimistuu. Maria ja Joosef poistuvat.

Juontaja tulee lavalle, jutustelee ja toivottaa tervetulleeksi. Rukoillaan yhdessä

Joulurunno

Juontaja esittelee mahdollisen pienten lasten lauluesityksen.

Pienten laulu(t)

Juontaja: Se olikin kiva laulu. Meillä on tänään vieraana eräs henkilö. Häntä kutsutaan joulun etsijäksi. Oikeastaan hän ei ole enää etsijä vaan löytäjä.

Joulunetsijä tulee lavalle

Etsijä: Heippa kaikille!

Juontaja: Täällä paikalla on varmasti monia jotka miettivät, että miksiköhän joulua oikein vietetään. Olen kuullut, että sinä löysit vastauksen!

Etsijä: Pitää paikkansa! Kuunnelkaapas tarkasti niin saatte kuulla tarinani!

Näytelmä alkaa

(SEINÄLLE HEIJASTETAAN TALVIMAISEMA DIA)

Kertoja: On jouluaattoilta. Tuhannet pienet lyhdyt vilkuttavat valoansa taivaalle. Lämpimät kynttilänliekit kurkistelevat ikkunoista pihamaalle. Kuusivanhukset ovat kietoneet hartioillensa valkean liinan ja lehtipuut pukeutuneet hopeiseen huuruun. On jouluaattoilta – valon ja rakkauden juhla. Kadut ovat hiljentyneet ja kiireisten askelten äänet ovat vaimenneet. Vain valkeat lumihietaleet tupsahtelevat kevyesti maahan. Ulkona on viluista ja viimaista. Ihmiset ovat kodeissaan viettämässä juhlaa.

Mutta kuka sieltä tulee hartiat kumarassa... väsyneenä... nythän on jouluaattoilta! Mitä pieni kulkija täällä tekee; kaikki toisethan ovat kodeissaan joulun viettämässä?

Etsijä: Kyllä minun täytyy löytää... minun täytyy löytää..(Huomaten yleisön) Niin, minä olen Joulunetsijä (osoittaen rinnassaan olevaa nimikylttiä). Olen kulkenut kauan, ja nyt on jo jouluaattoilta enkä vielä ole löytänyt todellista joulua. Monta joulua olen elämässäni läpikäynyt... se on ollut aina vain niin lyhytaikaista... Nyt halua löytää oikean joulun. Istahdanpa tähän vähäksi aikaa lepäämään ja eväitäni syömään.

Joulupiparit ja äiti saapuvat

Äiti: (Puuhakkaasti) Laitan vain piparit uuniin, ja sitten on kaikki valmista. (huutaa) liisääää... muistuta minua, että piparit ovat uunissa! Tässähän voisi vaikka laulaa leipuri hiiva laulun! miten kaks se pieni hiiri leipoo? No- tietysti ihan pienesti..

Musiikki Leipuri hiiva – leikitään mukana (äiti ja piparit näyttävät kuinka leikitään)

Joulupiparit: (voivat lukea tekstin, askarrellaan kartongista pipari jossa teksti on)

Me oomme joulupipareita

Ootkos kuullut haus Kempaa?

Voitko tietää, mistä äiti meidät aina valmistaa?

Meidät on tehty sokerista,

siirapista, kanelista,

inkivääristä, neilikoista,

kananmunista, voista.

Ootkos kuullut moista?

Vielä sooda ja jauhot mukaan.

Arvata ei voi kukaan

kuinka on uunissa hauskaa.

Kypsymme, paistamme,

maukkailta maistamme.

Äiti: (Ottaen piparit uunista) Tulipas kauniin ruskeita pipareita. Nyt ne täytyy vain koristella, ja sitten voimmekin käydä joulun viettoon.

Etsijä: (Nousten seisomaan) Mutta mitäs tuolla on? Aah, mitkä ihanat tuoksut! Olisiko maailmassa mitään ihanampaa kuin äidin paistamat, vastaleivotut joulupiparit? Olisikohan oikea joulu jouluruuissa?

Kertoja: Niin Joulunetsijä herkutteli joulupipareilla. Mutta samalla hän muisti, että aina kun joulu oli ohi, loppuivat joulupiparit äidin purkista – tulikin arki, ja syötiin ihan tavallisia ruokia.

Joulupiparit:

Me oomme joulupipareita.

Ootkos kuullut hauskeempaa?

Voitko tietää, mistä äiti

meidät aina valmistaa?

Vaan on joulussa jotakin

vieläkin tärkeämpää

kuin joulupiparit!

Etsijä: Joulupiparit ovat kyllä maukkaita, mutta ei joulu voi olla yksin joulupipareissa (piparit poistuvat). Minun täytyy jatkaa matkaani.

Lapsia tulee kantaen pientä joulukuusta ja kuusenkoristeita

He koristelevat kuusen, esittävät Joulupuu on rakennettu –laulun

Musiikki Joulupuu on rakennettu

Etsijä: Mutta mitäs näenkään, ihana, vihreä joulukuusi! Voi, miten hauskaa onkaan hakea joulukuusi metsästä ukin kanssa! Sitten illalla sen saa koristella palloilla, karkeilla... ja latvaan pannaan iso tähti. Isä sen sinne asettaa; enhän minä sinne asti ylettyisikään. Olisikohan todellinen joulu tällaisessa kuusessa?

Kertoja: Mutta samassa Joulunetsijä muisti, että aina joulun mentyä kuusen neulaset kuivuivat ja karisivat pois. Niitä täytyi lakaista lattialta, ja lopulta äiti kantoi koko kuusen ulos.

Äiti: Huh huh, onpa paljon neulasia (lakaisee lattiaa ja vie kuusen pois).

Etsijä: Niin, joulukuusi on kyllä kaunis. Ilman sitä ei joulu tuntuisi joululta, mutta kyllä joulussa täytyisi olla jotakin vielä enemmän.

Joulukynttilät tulevat ja laulavat:

Musiikki Nyt sytytämme kynttilän

Etsijä: (Tunnelmoiden) Kynttilöitä... punaisia, sinisiä, keltaisia, valkoisia. Ja kaikissa niissä on niin lämmin liekki. Ne luovat ihanaa tunnelmaa. Tähänpä jäänkin, kynttilöiden luona on hyvä olla, Niin kuin on kynttilöitä erilaisia, niin on meitä ihmisiäkin... ja kaikki olemme yhtä arvokkaita. Jospa osaisimmekin olla toisillemme yhtä lämpimiä kuin nämä kynttilät. Jospa joulu onkin hyvässä tunnelmassa ja kauniissa asioissa?

Taustasoitto Me käymme joulun viettohon

Kertoja: Mutta silloin Joulunetsijä taas muisti, että joulun mentyä olivat kaikki kynttilät palaneet loppuun. Niiden lämmin liekki oli sammunut; jäljellä oli vain musta noki, jota äiti oli sitten pyyhkinnyt ikkunoista. (Kertojan puheenvuoron aikana kynttilät menevät pois.)

Etsijä: Voi, ei joulu sittenkään voi olla yksin kynttilöissä, ei yksin kauniissa tunnelmassa (Painaen itkien pään käsiinsä). Voi, minä en taida koskaan löytää joulua. Kohta en enää jaksa jatkaa matkaani. Iltakin on jo hämärtynyt (katsellen taivaalle) ja tähdet tuikkivat taivaalla. Muut ihmiset ovat lämpimissä kodissaan, mutta minulla on kylmä. Oikeapa taitaa olla nimeni: Joulunetsijä. Etsin ja etsin, voisimpa vain löytää! No, kuljen vielä palan matkaa; jospa sittenkin vielä löytäisin oikean joulun,

Taustamusiikki (Me käymme joulun viettohon) voimistuu. Joulunetsijä istuu väsyneenä.

Joulupukki ja tontut lahjakoreineen ilmestyvät näyttämölle kulkusten helistessä.

Etsijä: (Hypäten ylös) Joulupukki! Olinko todella unohtanut joulupukin ja lahjat! (avaten kääröjä innokkaasti) Katsokaa, mitä sain. Uuden, hienon auton (mikäli Joulunetsijä on tyttö, voi lahjana olla esim. nukke) – juuri sellaisen, jota olen kauan aikaa toivonut! Ja katsokaa tätä nallea (esittelee lahjojaan yleisölle).

Joulupukki ja tontut toivottelevat hyvää joulua ja poistuvat.

Kertoja: Mutta silloin Joulunetsijä muisti, että usein jo joulunpyhinä saattoivat hienot joululahjat mennä rikki, ja pian oli joululahjakirjatkin luettu. Silloin Joulunetsijä alkoi itkeä...

Etsijä: (Lyyhistyen maahan) Voi minua! Joululahjat ovat kyllä hauskoja, mutta eivät ne yksi riitä tuomaan oikeaa joulua. Voi voi, kohta on jouluaattoyö. Turhaan olen tainnut etsiä.

Musiikki Me käymme joulun viettohon (nuoret/bandi esilaulajana, yleisö mukaan)

Etsijä: En ole löytänyt joulua enkä jaksa ottaa enää askeltakaan. Minun täytyy käydä nukkumaan, vaikka onkin kylmä. Laitanpa tuosta takin pääni alle lämmikkeeksi ja yritän nukkua.

Joulunetsijä nukahtaa.

Taustasoittona Jouluyö, juhlayö

Kertoja: Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

Paimenet saapuvat lyhtyineen ja lampaineen.

Paimen 1: Katsokaa, mitä tämä pieni ihminen tekee tähän aikaan yöstä kedolla?

Paimen 2: Hän on varmaankin eksynyt ja käynyt sitten lepäämään. Katsokaa, mitä hänen rinnassaan lukee; Joulunetsijä.

Paimen 3: Joulunetsijä! Meikin olemme etsijöitä. Emme ole vielä löytäneet omaa Messiastamme.

Paimen 1: Käydään hänen ympärilleen, niin lyhtymme lämmittävät häntä. Minuakin väsyttää. Käydään meikin hetkeksi nukkumaan. Voitko sinä vartioida laumaa sillä aikaa?

Paimen 2: Nukkukaa te vain rauhassa. Minä vartioin laumaa ja herätän teidät, jos jotakin erityistä tapahtuu.

Paimenet nukahtavat (valot himmenevät/sammuvat).

Enkeli tulee lavalle. Valot syttyvät. Paimenet ja Joulunetsijä hypähtävät ylös säihkähtyneinä.

Kertoja: Niin heidän edessään seisoivat Herran enkelit, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille:

Enkeli: Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa.

Enkeleitä tulee lisää näyttämölle.

Kertoja: Ja yht' äkkiä oli enkelten kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat:

Enkelit: Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!

Musiikki Enkeli taivaan

Kertoja: Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen:

Paimen 2: Menkäämme nyt Beethemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.

Etsijä: Vielä tämän kerran minä lähden taivaltamaan, sillä nyt minusta tuntuu, että löydän todellisen joulun.

Kertoja: Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Maria ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun paimenet olivat tämän nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.

Nyt voimme kaikki yhtyä kiittämään Jeesusta myös käytännössä. Voit osallistua kolehtiin..

Musiikki Niityllä lunta/ kolehti

Paimenet poistuvat. Joulunetsijä on yhä polvillaan seimen äärellä.

Taustamusiikki Jouluyö, juhlayö.

Joulunetsijä nousee hitaasti seisomaan ja kääntyy yleisöön päin lausuen riemullisesti: Olen löytänyt oikean joulun, olen löytänyt Jeesuksen...

(Surullisesti)

niin kauan kiertelin. kuljin

-hetkeksi joulun sain sydämeen.

Kun hiipuivat hiljaa lyhdyt

arkielämän hämärään,

olin yksin ja yössä itkin:

ilman joulua jälleenkö jään?

(Riemullisesti) Nyt oon löytänyt oikean joulun,
nyt oon löytänyt Jeesuksen.

Enää koskaan en etsien kulje,
joulun Herran sain sydämeen.

(Kohottaen kädet ylös)

Olkoon kunnia siis Jumalalle,
joka ainoan Poikansa soi,
että ikuinen etsijä vihdoin
joulun oikean löytää voi!

Kertoja: Oli jouluaattoilta. Yhden jouluetsijän kaipaus ja ikävä oli täyttynyt; hän oli löytänyt todellisen joulun – Jeesuksessa. Hopeatiu'ut helisivät ulkona ja valkeat lumihuutaleet soittivat juhlavaa joulun sävelmää, mutta suurin juhla oli Joulunetsijän sydämessä.

Yksi enkeli kuljettaa suurta tähteä, loput enkelit tulevat perässä. Myös muut esiintyjät tulevat lavalle laulavat

Musiikki Enkeli taivaan laulusta muutamia säkeistöjä. (esiintyjät, nuoret/bandi, yleisökin laulaa)

Joulupuhe pastori tai lapsityöntekijä puhuu lyhyesti

Juontaja (Jutustelua esim. näistä aiheista..) Alamme lähestyä loppua. Tuossa etsijä totesi, että niin kuin on kynttilöitä erilaisia, niin on meitä ihmisiäkin... ja kaikki olemme yhtä arvokkaita. Jospa osaisimmekin olla toisillemme yhtä lämpimiä kuin nämä kynttilät. Jumala on luonut meidät kaikki erilaisiksi! Hän rakastaa meitä kaikkia.

Jeesus ei jäänyt pieneksi vauvaksi. Hän on elävä Jumala. Saamme iloiten odottaa näkevämme hänet... Lauletaan vielä yksi laulu!

Laulu: Me tahdomme nähdä Jeesuksen – (seurakunnan lapset tai näyttelijät esittävät)

Juontaja (lopettelee, kiittelee ja ilmoittelee mitä vielä on luvassa..) kahvit alakerrassa, toimintapisteitä, joulupussit jne.